Denícek zacínajícího folkare I.

Napsal uživatel Pepas Pepasov
Pondělí, 24 Říjen 2005 04:00

Ahóóój bando,

tak už patřím k vám, folkáčům. I Vám, vážení konzumenti folku.

Už měsíc totiž perfektně ovládám tři akordy. Géčko, Céčko a Déčko. Naučil mě to kámoš na chatě při pivě a opékaných párkách. Zvládnul jsem to do rána i když odpoledne po probuzení jsem si to musel tvrdě opakovat. Při tom opakování jsem přišel na to, že ze mě asi nebude zrovna kytarový Paganini ale něco ve mně by se přece jen našlo. Říká se, že když se chce člověk věnovat umění tak jsou jen dvě cesty. Jedna, že máš devadesát procent talentu a pak je třeba jen deset procent dřiny a ta druhá cesta je deset procent talentu a devadesát procent dřiny. V mém případě určitě platí cesta třetí. Protože když si člověk věří tak dokáže všechno. Zjistil jsem, že u mě to bude tak padesát procent talentu a ta dřina ta se musí zvládnout protože: "Kdo má talent ten se neubrání". Poslední dny jsem strávil jednak přemyšlením jak na akord A moll a jednak nad tím do které škatulky se zařadit.

Nad Amollem jsem přemýšlel právě proto že nadřít ten hmat je na pokřivení prstů a na křivici jsem ještě mladý. Nakonec i ten divný hmat jsem se nějak zázračně naučil. Jen při tom dumání jsem přišel na jasnou věc, že ten nejdelší prst na levé ruce čili prostředník se klade při akordech většinou co nejdál od spodní hrany krku kytary. Tak toto jsem si dal za pravidlo číslo jedna. Už tuším že když budu takto talentovaně postupovat a přemýšlet tak mi všechno půjde rychleji. Přemýšlením o tom do jaké škatule chci, jsem věnoval skoro tři dni. Bylo to velmi důležité rozhodnutí a tak jsem to rozebíral vždycky u piva v našem pubu. Do třetího piva mám vždycky čistou hlavu, to se dobře přemýšlí, po čtvrtém pivu už rozum moc nefunguje a začíná snít. Jen tak se mi mohlo stát že po osmém pivu jsem už chtěl volat Janečkovi ať mě vezme do té party kolem Gotta nebo do nějakého muzikálu. Ale ještě že jsem mu nevolal protože až třetí den jsem dospěl k tomu že ze mě bude folkař. A folkaři do muzikálu ani ke Karlovi nepatří. No, né? To bych udělal devalvaci folku a kolegové, jako Nohavica, Plíhal , Dobeš, i jiní, by mi to neodpustili. A co potom mojí fans! Sice ještě žádné nemám ale po prvním koncertě jich bude určitě dost. Viděl jsem přece někde na festivalu, kde se mluvilo o nějakých krtcích, jak tam zazářilo nějaké to duo od toho vsetínského kopce Žamboch. Jó, tak se jmenovali. Žamboši. A hned měli stovky fans. Před týdnem, možná to bylo ještě dříve, jsem je viděl zase. Na nějakém malém festivalu. A tam už jim lidi tleskali. Tak to je správná cesta! Tak nějak to rozjedu i já.

A protože reklama nebo zviditelnění je i základem úspěchu (šoubízu) tak jsem se rozhodl na tom zapracovat hned zkraje.

A proto vám o tom píšu.

Přemlouval jsem kámoše Petra, který jednou napsal nějakou stížnost do našeho okresního deníku, a oni mu to otiskli, aby na mě zapracoval a nějak mě přes noviny zviditelnil. Ale nechtěl. Tak jsem se touto cestou do toho pustil sám. Jaké si to uděláš takové to máš. No, né?

Teď zase dumám. O textech. Protože co by to byl za folkař který zpívá myšlenky někoho jiného. No, né? Musím dát jasně najevo jak to s tím světem myslím. Že!?

Ale o tom až příště.

Tak zatím Ahoj.

Váš folkař Pepas.